

Motion till riksdagen 2006/07:Kr290

av **Ulf Nilsson och Maria Lundqvist-Brömster (fp)**

Svensk dialektordbok

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om betydelsen av arbetet med ordbok över Sveriges dialekter (OSD).

Motivering

Att leva utan kunskap om sin historia är som att leva utan minne. Det gäller många skilda områden; politikens historia, vetenskapens historia, idéernas historia eller litteraturens historia. På samma sätt är det ett självklart inslag i modern språkforskning att följa spåren bakåt i tiden. Kunskapen om äldre tiders språk och dialekter ger insikt i hur språket utvecklats och förändrats. Dessutom ger sådan kunskap värdefull kulturhistorisk information om människor, ortnamn och arbetslivets vardag, en kunskap som bidrar till förståelse för och förankring i vår historia.

Kunskapen om våra dialekter ger ett viktigt bidrag till den svenska kultur- och språkhistoriska forskningen. För forskare och intresserad allmänhet är i det sammanhanget i en dialektordbok ett väsentligt hjälpmedel. Den senast tryckta allmänna svenska dialektordboken är J. E. Rietz lexikon från 1862–1867. Av förklarliga skäl är denna ordbok nu föråldrad. Sedan boken trycktes har ett stort material ur de svenska folkmålen samlats in och systematiserats. Därför är intresset för en ny dialektordbok stort bland språk- och historieintresserade människor.

I ett riksdagsbeslut från 1983/84 att anvisades ett anslag till Dialekt- och ortnamnsarkivet för att ge ut en ordbok över Sveriges dialekter. Uppenbarligen har beslutet inte följts upp när riksdagen genom åren fördelat medel. I dag har endast tre häften av ordboken kommit ut med ordet ”Back” som sista ord. Nu ligger uppenbarligen arbetet nere.

Regeringen beslutade i juni 2006 att Språk- och folkminnesinstitutet skulle bli en central myndighet för språket med det nya namnet Institutet för språk

Fel! Okänt namn på

och folkminnen. I denna myndighet ingår dialektarkiv i Uppsala, Göteborg, Lund och Umeå. Bakgrunden till beslutet var propositionen Bästa språket – en samlad svensk språkpolitik, som bifölls av riksdagen samma år. I denna proposition föreslog regeringen bl.a. att den centrala, statliga språkvården skulle samordnas och ges utökade resurser för ett vidgat verksamhetsområde. I propositionen talades dels om myndighetens språkvårdande roll, dels om dess ansvar för att sprida kunskap om dialekter, ortnamn och folkminnen.

Med tanke på att arbetet med dialektordboken i dag är vilande är det hög tid att aktualisera och förtydliga den viktiga uppgiften att utarbeta den nya dialektordboken. I det sammanhanget bör anslagen till Institutet för språk och folkminnen ses över så att det klargörs om anslagens omfattning motsvarar myndighetens många olika uppdrag.

Stockholm den 31 oktober 2006

Ulf Nilsson (fp)

Maria Lundqvist-Brömster (fp)